

KOM UIT DIE KAST!!

(Come out of the closet)

Komedie in drie bedrijven

door

ROLLIN W. COYLE

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KOM UIT DIE KAST – COME OUT OF THE CLOSET** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROLLIN W. COYLE** en vertaler: **HAN STEEMERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© by **Baker's Plays**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Telefoon (03)3.66.44.00.

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Mevr. Malone - 50 jaar. Bazige, gespierde Ierse huisbazin.

Hilda Hawkins - 25 jaar. Stenotypiste uit Ohio. Openhartig en bekwaam.

Irene Gleason - 20 jaar. Haar vriendin. Knap ding. Beetje berekend. Het tengere type.

Ammonia Mullens - 15 of 16 jaar. Dienstmeisje van Mevr. Malone. Bezadigd in praten en doen. Goedig.

Jenny Potts - 21 jaar. Heeft een televisie contract gewonnen. Eeuwig naïef. Lief en aantrekkelijk.

Guthrie Rosewater - achterin de 40. "Moderne" dichter. Er is meer "nep" aan hem dan alleen zijn uiterlijk.

Abbie Philips - 50 jaar. Ongetrouwde dame. Kleurloos en ouderwets.

Meneer Cutter - overbuurman. Klein, gedwee en razendsnel.

Hercules Jones - moderne ridder wiens glanzende wapenrusting bestaat uit een taxi vol deuken. Vroeger beroepsbokser of worstelaar.

George Hanson - verloofde van Irene. Klein en intellectueel.

Sweeney - beetje "aparte" politieman. Zeer slechtziende.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in het heden, in voorjaar-zomer. In de zitkamer van een tweederangs flatje in tweeëntwintigste straat, New York City. De kamer is goedkoop maar wel comfortabel gemeubileerd. Achterwand links deur naar centrale hal van het gebouw. Deur achter rechts naar keuken. Achterwand rechts deur naar slaapkamer. Achterwand links van het midden kastdeur. Voor rechts raam met zicht op stenen muren van andere flats. Midden een zwaar beklede bank, tamelijk versleten. Voor links een gemakkelijke stoel met tafeltje en telefoon en staande lamp erachter. Voor het raam voor rechts een staande lamp en nog een stoel, iets groter en gemakkelijker. In de hoek achter rechts nog een staande lamp en een uitschuifbare eettafel. Aan de linkerwand een schakelaar die de verlichting van de kamer beheerst, dicht bij de achteringang.

EERSTE BEDRIJF

(als het doek opengaat is het in de kamer halfdonker. Er komt alleen wat licht door het raam voor rechts. Links achter de coulissen klinken stemmen en even later gaat er een lamp aan in de centrale hal van het gebouw. Mevr. Malone komt op achter links en doet het licht aan. De nogal sleetse zitkamer wordt verlicht. Mw. Malone loopt naar midden links. Hilda Hawkins op door deur naar centrale hal en kijkt nieuwsgierig rond. Zij is een redelijk knappe vrouw van 25 jaar, keurig gekleed, eenvoudig hoedje, nogal versleten schoenen, tasje onder een arm en krant met "Gezocht" advertenties onder de andere. Zij begint een beetje op een oude vrijster te lijken, ook al door haar bril met donker hoornen montuur)

MALONE: *(iets te "hartig", met een gebaar)* Zo, daar zijn we dan. *(ze loop met een beetje moeite naar staande lamp voor rechts. Maakt lamp aan en loopt dan naar achter rechts en doet daar ook een lamp aan)* Je zult niet veel flats vinden die zo comfortabel zijn als deze.

HILDA: *(wat vaag. Bekijkt de kamer)* Ummmmmm. *(kijkt om naar deur)* Irene kan het weer niet bijhouden, denk ik. Misschien is ze verdwaald op de trap. *(draait zich om naar deur en roept)* Hier Irene, hier boven.

IRENE: *(achter. Buiten adem)* Ik kom eraan. Als ik die laatste treden aankan. *(Hilda loopt achter midden wat rond en kijkt weer de kamer rond)*

HILDA: Die trap is nogal steil.

MALONE: Dat went wel. *(prutst met lamp)* En dit is nog maar de derde verdieping.

IRENE: *(stompelt binnen door haldeur. Begin twintig. Knap meisje dat er tenger uitziet. Probeert op adem te komen. Heeft Malone nog niet gezien)* Whaw. Deze flat moeten we goedkoop kunnen krijgen. Is zeker de zolder van het Empire State? *(kijkt om)* Al die trappen. *(stompelt naar bank en zakt er kreunend op neer. Malone draait zich om en wijst naar bank)*

MALONE: Precies wat je nodig hebt. Zitkamer met telefoon en bank. Alles om het je gemakkelijk te maken.

IRENE: *(probeert de bank voorzichtig)* Een graadje zachter dan een

bank in het park.

MALONE: Dat is een heel fijne sofa. Groot en ruim. Daar heb ik meer dan honderd dollar voor betaald toen hij nieuw was. (*wijst naar keukendeur achter rechts*) Daar is de keuken. (*loopt naar deur achter rechts van midden en gooit die open*) En hier... de slaapkamer.

HILDA: (*gaat naar slaapkamerdeur en kijkt slaapkamer in*) Die is wel klein.

MALONE: Je hebt niet veel ruimte nodig om te slapen. Went wel. (*loopt voor Hilda langs naar achter links van midden*) En hier... een mooie kast. (*zij draait de knop links en rechts, tevergeefs trachtend de kastdeur open te maken. Irene loopt naar de keuken. Hilda stapt slaapkamer binnen en inspecteert die*)

HILDA: Hier staat alleen maar een tweepersoons bed en dat is nauwelijks groot genoeg voor twee.

IRENE: Laten we niet naar gebreken zoeken, Hilda, ik ben te moe om nog verder te zoeken. (*kijkt om de keuken in*) De keuken is tenminste redelijk.

HILDA: (*komt uit slaapkamer*) Hoeveel vraagt u voor dit flatje, mevrouw...?

MALONE: (*gooit haar gewicht tegen de kastdeur, maar die geeft geen krimp. Zij geeft het op*) Die deur moet klem zitten. (*wendt zich tot Hilda*) Wat zei u?

HILDA: Hoeveel kost dit flatje?

MALONE: (*"hartig"*) Voor twee keurige jonge dames... maar zestig dollar.

HILDA: (*verbaasd*) Zestig dollar?

IRENE: Laten we het maar nemen, Hilda.

MALONE: Ik reken dertig dollar per persoon. Dat is zestig dollar.

HILDA: Dertig dollar per persoon? Maar we zijn met ons dr... (*Irene geeft haar een por en valt haar snel in de rede*)

IRENE: We nemen het, mevrouw...

MALONE: Malone.

IRENE: Met ons tweeën.

MALONE: (*joviaal*) Een verstandig besluit. Dit is een mooie, schone flat. (*loopt naar haldeur achter links*) Lekker rustig. Even mijn

kwitantieboekje halen. Iedereen betaalt natuurlijk vooraf.

IRENE: (*knipoog naar Hilda*) Natuurlijk.

MALONE: Dat is mijn manier van zaken doen. (*aarzelt even*) Ben zo terug. (*af hal. Irene haalt haar schouders op en loopt naar raam voor rechts. Hilda, beetje verdoofd, staart Malone na, keert dan naar Irene*)

HILDA: Irene, we kunnen dit niet huren. (*volgt Irene naar voor links*) Je hebt gehoord wat Malone zei: dertig dollar per persoon. Negentig dollar voor ons drieën. Dat kunnen we ons niet permitteren.

IRENE: (*kijkt kamer weer rond, gaat naar voor rechts*) Het kost ons maar zestig dollar de drie, als we handig zijn. Hoor eens Hilda: ze weet niet dat Jenny ook komt... (*betekenisvol*) en dat hoeven we haar ook niet te vertellen.

HILDA: Ben je nou helemaal gek, Irene. (*loopt naar achter bank*) Dat spelen we nooit klaar. (*vastbesloten loopt ze naar haldeur*) Ik ga mevrouw Malone zoeken en haar vertellen dat we ons bedacht hebben.

IRENE: (*houdt haar tegen achter links van midden*) Alsjeblieft Hilda, luister nou. Dit is de tiende flat die we vandaag bekeken hebben. (*overdreven uitgeput*) Naar de volgende zou je me moeten dragen. (*met gebaren naar bank*) Dit is de eerste beetje fatsoenlijke flat die we gevonden hebben. (*gaat met zachte jammerkreet midden op bank zitten*) En ik wil zo vreselijk graag vanavond onderdak zijn. (*lijkt dat ze zal gaan huilen*) We zijn al vijf uur in New York en ik heb George nog niet eens opgebeld.

HILDA: (*toch wel getroffen door Irenes woorden, haalt haar schouders op en komt naast haar op de bank zitten*) Ik weet het. Ik ben ook bekaf. (*leunt achterover*) Maar laten we eerlijk zijn. We kunnen hier niet alle drie wonen voor de prijs van twee, en we kunnen zeker geen dertig dollar per persoon betalen.

IRENE: Maar wel twintig dollar per persoon. Dit is precies wat we wilden voor twintig dollar. (*naar rechtereinde van bank*) We hoeven alleen maar een bed op te maken hier op de bank voor Jenny. (*klopt op bank*)

HILDA: Iedere avond?

IRENE: (*overhalend*) Geeft ze niks om. Je kent Jenny toch?

HILDA: (*bezorgd. IJsbeert naar rechts midden*) Maar hoe komt ze hier in en uit zonder dat mevrouw Malone haar ziet? Die huisbazin lijkt

me niet blind.

IRENE: Jenny kan toch altijd gewoon... op bezoek komen, niet?

HILDA: Fantastisch! (*kijkt even keuken in*) Mevrouw Malone zou dat toch zo in de gaten hebben. (*loopt naar raam voor rechts*) Als ik dat type ken, en ik geloof dat ik ze ken, is mevrouw Malone een bloedhond als het om geld gaat.

IRENE: We kunnen het minstens proberen. (*dromerig*) George zou hier kunnen komen en dan zouden we op de bank kunnen zitten en mekaars hand vasthouden.

HILDA: (*sarcastisch*) Met z'n vieren?

IRENE: (*negeert dit*) Het zou erg knus zijn. (*ziet telefoon op tafeltje voor links. Staat opgewonden op*) En daar is zelfs een telefoon. (*snel erheen*) Het moment dat we hier intrekken bel ik George op.

HILDA: (*na blik door raam voor rechts*) Toen ik die baan als stenotypiste in New York bemachtigde dacht ik hoe opwindend het zou zijn hier te wonen. (*gaat voor bank staan*) Maar er is iets dat me vertelt dat het met Jenny en jou erbij opwindender zal worden dan ik aankan. (*gaat op bank zitten, legt tasje en krant neer, trekt schoentje uit en masseert haar voet*)

IRENE: (*staat voor gemakkelijke stoel voor links*) Maar pap zou het nooit goed gevonden hebben dat ik naar New York ging als jij niet meegekomen was. (*pruilt een beetje*) En ik moest gewoon in de buurt van George zijn. Zelfs al verdient hij nog niet genoeg om te trouwen.

HILDA: (*leunt achterover en ademt diep uit*) Nou, ik denk niet dat iemand van ons hier zou zijn geweest als Jenny die tv-prijs niet had gewonnen.

IRENE: Maak je geen zorgen om Jenny. (*enthousiast*) Die meid kan pas dansen. Ze is klaar om morgen auditie te doen op de Perry Berry show. En als ze zien wat ze kan eindigt ze met een vast contract. Let maar eens op.

HILDA: Hoe ik ook oplet, ik zie alleen maar drie wanhopige meiden, waarvan er maar eentje een baan heeft, vergeet dat niet, die proberen een inhalige Ierse huisbazin een derde van de huur af te zetten. Ik ben niet blij met dit hele gedoe, dat kan ik je wel zeggen, Irene. Als Jenny....! Oh, lieve hemel.

IRENE: Wat nou weer?

HILDA: Schiet me net te binnen dat Jenny nog in de drogisterij op de

hoek staat met al onze bagage.

IRENE: *(loom)* Die wacht wel.

HILDA: En als ze nou eens besluit hierheen te komen?

IRENE: En al die bagage mee te slepen? *(lacht. Gaat in stoel voor links zitten)* Doe niet zo stom.

HILDA: *(kijkt uit raam)* Je weet hoe handig Jenny hulp weet te krijgen van complete vreemdelingen.

IRENE: Ja. *(doet het voor)* Ze laat haar ooghaartjes trillen en knipt die hulpeloze glimlach aan en een knappe vent snelt haar te hulp en stelt zijn spieren tot haar beschikking.

HILDA: *(angstig)* Dat is nou precies wat ik bedoel. Als ze hierheen komt en tegen mevrouw Malone praat, dan komt de aap uit de mouw.

IRENE: Maak je niet zoveel zorgen, Hilda. We houden Jenny wel in het gareel. *(Mevr. Malone komt binnen banjeren door haldeur met kwitantieboekje in de hand)*

MALONE: Zo, daar zijn we dan, meisjes. Hier is jullie kwitantie. *(Hilda schrikt even)* Dertig dollar ieder! Contant!

IRENE: Natuurlijk. *(met een loom handgebaar)* Betaal jij haar even, Hilda?

HILDA: *(loopt naar Irene)* Ik zal van jou ook wat geld nodig hebben. *(beide meisjes halen wat geld uit hun tasje. Irene geeft het aan Hilda. Malone praat gewoon door)*

MALONE: Mijn meisje brengt dadelijk de beddelakens.

Hilde: *(beleefd)* Oh, hebt u een dochter?

MALONE: *(lacht, veegt haar handen af aan haar schort)* Hemel nee. Ammonia is een meisje dat bij mij in betrekking is. Niet al te slim. *(Hilda loopt naar haar toe met het geld. Malone neemt het aan en geeft haar de kwitantie)* Nou, hier is de kwitantie. Ik ben altijd zakelijk, en dat verwacht ik van mijn huurders ook. Ik heb een mooi en keurig flatgebouw en...

IRENE: *(valt haar ongegeneerd in de rede)* We zullen ons best doen eraan te wennen.

HILDA: *(loopt voor Malone langs naar achter de bank)* Wat voor burens hebben we, mevrouw Malone?

MALONE: Leuke, keurige mensen. Aan de andere kant van de hal.

(knikt naar links) Meneer en mevrouw Cutter. Hebben pas een baby. Hou je van baby's? *(Hilda wisselt een blik met Irene en haalt haar schouders op)*

HILDA: Nou...

MALONE: Dit is een lieve baby, huilt maar heel weinig. Ik hou wel van baby's. Ik heb er zelf vijf gehad. Allemaal jongens. Verder is er een dichter. *(kijkt omhoog)* Woont hier recht boven. Een meneer Rosewater.

IRENE: Een dichter, hoor je dat Hilda? Is hij een goeie dichter, mevrouw Malone?

MALONE: Hij vindt zelf van wel.

IRENE: Opwindend hè, Hilda... we wonen vlak onder een dichter.

HILDA: *(niet onder de indruk)* Gewoon ongelofelijk.

MALONE: Dan is er een stillevende dame, ene juffrouw Abbie Philips. Woont tegenover meneer Rosewater. De mensen op de verdieping hier beneden *(wijst)* hebben meestal nachtdienst. Ik zei al: het is hier lekker rustig.

HILDA: *(ongemakkelijk)* Vertel mij eens, mevrouw Malone, rekent u de huur altijd per persoon? In plaats van de hele flat te verhuren voor zoveel per maand?

MALONE: Sinds ik die Rus hier heb gehad. Ik heb deze flat een keer aan een Rus verhuurd voor zoveel per maand zoals u zei. Toen bracht hij al zijn vrienden hier te wonen. *(ze is nog kwaad bij de gedachte)* Er woonden hier verdorie meer mensen in deze flat dan in de rest van het hele gebouw! *(werpt een betekenisvolle blik op de twee meisjes)* Dus nu verhuur ik het per persoon. Op die manier als mensen hier overnachten krijg ik van hen ook huur. Blijven jullie vannacht?

HILDA: Zouden we best willen. We zijn vanmiddag uit Ohio gekomen en we zijn vreselijk moe.

MALONE: Kun je beter blijven. Zeker omdat je huur al is ingegaan. *(een klopje op de deur naar de hal. Malone loopt er naar toe)* Dat zal Ammonia wel zijn met de beddelakens. *(ze doet de deur open en roept)* Kom maar binnen Ammonia.

AMMONIA: *(15 of 16 jaar, komt op met lakens en slopen. Ze is langzaam in haar praten en handelen en niet erg slim. Ze loopt naar achter links van midden. Malone volgt haar)* Hier is de lakens mevrouw Malone.

MALONE: Hoeveel?

AMMONIA: Twee, zoals u vroeg.

MALONE: Goed. Ook kussenslopen?

AMMONIA: Twee lakens, twee slopen. *(loopt naar slaapkamerdeur achter rechts van midden. Staat stil en draait zich om)* Mevrouw Malone. Er is een meisje beneden met een hoop koffers en zo. Zegt dat ze bij deze dames hoort.

IRENE: *(schrikt, staat haastig op en laat tasje op stoel liggen)* Jenny!

HILDA: *(geschrokken)* Irene, ik zei je nog...

AMMONIA: Ze komt naar boven.

HILDA: *(voor rechts)* Oh hemel, nee. Nu niet.

IRENE: *(snel. Gaat naar links van Malone)* Ze bedoelt waarschijnlijk onze vriendin, mevrouw Malone. Die helpt ons met verhuizen.

MALONE: *(achterdochtig bekijkt ze de meisjes)* Zo? Weet je zeker dat jullie "vriendin" niet van plan is hier ook te komen wonen?

IRENE: Oh nee. Jenny is gewoon onze beste vriendin. *(met gedwongen lachje)* Wat? Ze is getrouwd en heeft drie kinderen.

HILDA: *(rug naar Malone)* Wat een sprookje.

MALONE: *(tegen Hilda)* Wat zei je?

HILDA: Ik zei: een sprookjeshuwelijk.

MALONE: *(vertederd)* Lijkt mij ook. Voor een vrouw is niks zo mooi als een groot gezin, zeg ik altijd maar. *(wijst naar slaapkamer)* Ga het bed maar opmaken, Ammonia. *(Ammonia knikt en gaat slaapkamer in. Zij laat de deur open. Licht in slaapkamer gaat aan. Malone babbelt weer tegen de meisjes)* Die baby van de Cutters hier tegenover is zo klein. Mijn baby's waren altijd heel groot. Tien pond!

IRENE: Ik hoop dat wij niet wakker worden als het huilt.

MALONE: Het gehuil van een baby is muziek! Pure muziek!

HILDA: Ik luister liever naar Perry Como.

MALONE: *(achter de bank)* De Cutters hebben hun baby nu zes dagen. Ik zal jullie voorstellen een meneer Cutter. Hij is een aardige man.

HILDA: Hij is getrouwd. Hij interesseert me niet.

JENNY: *(stem achter coulissen)* Hilda? Hilda? Waar zit je?

HILDA: *(snel, zenuwachtig)* Hier Jenny. *(snel naar haldeur die ze opent)* Wij zijn hier, Jenny. *(Jenny Potts, veel romantischer dan haar naam doet denken, strompelt binnen achter links onder het gewicht van vier zware koffers, een hoedendoos en wat pakjes. Ze is nauwelijks zichtbaar onder al die bagage. 21 Jaar, eeuwig naïef, onmiddellijk opgemerkt door mannen en altijd "schattig" gevonden. Ze is zich haar eigen charme niet bewust)*

JENNY: *(dumpst alle bagage op een hoop en ploft op de bank)* Ik dacht dat ik het nooit zou halen. Hier gaat "Verhuiswagen numero twee" in staking. Van hier af kunnen jullie meiden voor je eigen bagage zorgen. *(Hilda begint bagage op te pakken en op te stapelen in de hoek achter links)*

HILDA: We hadden eraan moeten denken, lieverd. Maar we hadden je gevraagd om in de winkel op ons te wachten.

JENNY: Hoor eens, winkels gaan ook dicht. Gelukkig voor mij boden twee heel aardige mannen aan die boel voor mij te versjouwen. Maar bij de voordeur hier lieten ze me in de steek en ik moest al die trappen alleen beklimmen. *(zij leunt voorover, armen slap langs haar lichaam, neus bijna op haar knieën)* Ik ben compleet uitgeteld.

IRENE: We zijn allemaal bekaf, Jenny. *(zij gaat Hilda helpen de bagage op te stapelen)* Hilda en ik hebben net deze flat gehuurd. Bevalt hij je?

JENNY: *(haalt lichtjes haar schouders op maar beweegt verder niet terwijl ze de kamer rondkijkt)* Beter dan die drogisterij. *(Malone stapt vijandig op haar af)*

MALONE: Wat is er fout aan mijn flat? Dit is een eerste klas flat.

JENNY: *(ineenkrimpend)* Nou ja... eh... *(Malone blijft op de bang geworden Jenny afkomen die haastig naar de stoel achter links loopt en daarin gaat zitten. Hilda komt naar achter en gaat tussen hen in staan)*

HILDA: Jenny. Jenny, je hebt onze huisbazin nog niet ontmoet. Mevrouw Malone.

JENNY: *(mompelt)* Aangenaam, mevrouw Cycloon.

HILDA: *(met geforceerd glimlachje)* Mevrouw Malone. Dit is Jenny Potts.

IRENE: *(nu naast Hilda)* De vriendin waar ik u over vertelde.

MALONE: Humph. Rare vriendin. *(bekijkt Jenny van dichtbij)* En ze is

een verdraaid klein wijfje om drie kinderen te hebben.

JENNY: *(duizelend)* Wie? IKKE?

IRENE: Oh ja, Jenny. Ik heb mevrouw Malone alles over jou verteld.

JENNY: Ik wou dat iemand het mij vertelde. *(ploft in stoel achter links en wuift zich koelte toe met haar hoed. Irene en Hilda schuifelen naar voor bank. Malone, handen op haar heupen achter links van midden kijkt van het ene meisje naar het andere met een grimmige blik en spreekt dan met nadruk)*

MALONE: Voordat ik ga zijn er een paar regels die ik jullie zal vertellen. Dit is een keurig flatgebouw. Hier geen herenbezoek.

IRENE: Oh maar... *(geeft Hilda een por)* Hilda, vertel haar over George.

HILDA: Juffrouw Gleason... Irene hier, is verloofd met een jonge man die in New York werkt. Zou u voor hem een uitzondering kunnen maken... in dit geval?

MALONE: *(met tegenzin)* Nou ja, in dit geval zullen we een uitzondering maken. Maar hij zal uit het gebouw moeten zijn om elf uur 's avonds. *(kijkt nijdig naar Jenny)* En dat geldt ook voor vrouwelijke bezoekers die thuis zouden moeten zijn en op hun kinderen passen.

HILDA: Ik weet zeker dat u ons heel nette huursters zult vinden, mevrouw Malone. *(wijst naar Irene)* Juffrouw Gleason en ik zijn stenotypistes. *(kijkt op polshorloge)* In feite begin ik morgen in mijn nieuwe baan.

JENNY: *(probeert een wapenstilstand)* En ik begin morgen met de repetities voor een tv-show.

MALONE: Tv? Jouw plaats is thuis bij je baby's.

HILDA: Mevrouw Malone... U hebt ons de sleutels voor de flat nog niet gegeven.

MALONE: Ik zal morgen duplicaatsleutels laten maken. *(naar achter links)* Ik heb de sleutels voor deze flat aan meneer Cutter gegeven.

HILDA: *(geschrokken)* Meneer Cutter?

IRENE: De man hiertegenover heeft de sleutels van deze flat?

MALONE: Dat was ik vergeten te zeggen. De flat hiertegenover heeft geen keuken. Meneer en mevrouw Cutter doen samen met jullie keuken.

HILDA: *(Irene en Jenny samen)* Samen doen met de keuken?

MALONE: Dat went wel. *(af, grijnzend, door haldeur achter links. Irene loopt naar achter rechts en wijst naar keukendeur)*

IRENE: De keuken samen doen met iemand anders? Waar heeft ze het over?

HILDA: *(ploft op bank)* Het is doorgestoken kaart. *(zielig)* Ze heeft onze centen binnen en nu vertelt ze ons dat we dat kabouterkeukentje moeten delen met een man, een vrouw en een zeven dagen oude baby. *(kreunt)* We hadden deze rotflat nooit moeten nemen.

JENNY: *(staat op)* Weet je, meiden, ik heb een heel gek gevoel. *(naar bank)* Vanaf het moment dat ik deze flat binnenliep klopte er helemaal niks. *(gaat links van Hilda zitten)* Denk je dat dat gesjouw met al die bagage me een beetje duizelig heeft gemaakt?

HILDA: Jij bent volkomen normaal, schat. Het was allemaal een idee van Irene.

IRENE: *(naar stoel voor rechts. Verdrietig)* En het leek ook een heel goed idee.

JENNY: Wat voor idee?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto